

مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذَى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ». «هَيْخَ مُسْلِمَانِ تَهْ سَتُومَانِي أَوْ رَنْخَ، هَيْخَ غَمٍّ أَوْ خَفْكَانَ، هَيْخَ ضَرَرٍ أَوْ غَمٍّ نَهْ رَسِيرِي أَنْ تَرِ دِي چِي يُو اِغْزِي چِي كَلَهْ يِي پَه پِنِنَه كِي لَار شِي، مَكْر دَا چِي اللّهِ جَل جَلَالَهْ بَه يِي وَرْتَه دِ خِينِي گَنَاهُونُو كَفَارَه وَگَرخُوِي

ابو سعيد الخدري او ابوهريرة رضي الله عنهما له رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه روايتوي چي فرمايلي يي دي: «مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذَى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ». «هَيْخَ مُسْلِمَانِ تَهْ سَتُومَانِي أَوْ رَنْخَ، هَيْخَ غَمٍّ أَوْ خَفْكَانَ، هَيْخَ ضَرَرٍ أَوْ غَمٍّ نَهْ رَسِيرِي أَنْ تَرِ دِي چِي يُو اِغْزِي چِي كَلَهْ يِي پَه پِنِنَه كِي لَار شِي، مَكْر دَا چِي اللّهِ جَل جَلَالَهْ بَه يِي وَرْتَه دِ خِينِي گَنَاهُونُو كَفَارَه وَگَرخُوِي».

[صحيح] [متفق عليه دي (بخاري اومسلم دواړو روايت كړي دي]

رسول الله صلى الله عليه وسلم بيانوي چي مسلمان ته چي کومې ناروغ، غمونه، خفگانونه، کړاوونه، مصيبتونه، سخت، وبره او لوره رسيري، تر دي چي که يو اغزي يي په پښو کي لار شي او ويې دردوي، نو دا ټول به يي د گناهونو لپاره کفاره شي او گناهونه به ترې توې شي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/3701>

